

sodnije od 7. decembra 1879, št. 9534 spremenila tako, da se ima nad promoženjem akcijske družbe „prve splošne zavarovalne banke Slovenije v Ljubljani v likvidaciji“ pričeti konkurz, in da se naloži izpeljava konkurzne obravnave c. kr. deželnej sodniji ljubljanskej.

Razlogi najvišjega sodnijskega dvora:

Gledé na to, da je terjatev S. Bergerjeva pri prvi občnej zavarovalnej banki „Sloveniji“ v znesku 4110 gld. c. s. c. po razsodbi kr. sodnega dvora v B. od 22. avgusta 1879, št. 9489 in po odloku ravno istega sodnega dvora od 17. oktobra 1879, št. 15235 vsakako vrjetno izkazana; — gledé na to, da pa S. Berger zavoljo svoje ne še pravnoveljavne terjatve v znesku 4110 gl. ne more zahtevati plačila, marveč le zavarovanje, da je to zavarovanje z eksekutivno rubežnijo terjatev tožene banke v znesku 4305 gld. dobil, a ne dokazal, da to zavarovanje ne zadostuje; dalje, gledé na to, da z ozirom na izpisek iz registra za društvene firme pri c. kr. deželnej sodniji v Ljubljani, zadevajoč prvo občno zavarovalno banko Slovenijo in z ozirom na član 360. trg. zak., izjave, ki jih je storil le jeden ud likvidicijskega odbora, še ne zadostujejo, da bi se moglo trditi, da je zavarovalna banka Slovenija v stanu plačilne nezmožnosti; in naposled gledé na to, da ni drugih uzrokov, iz katerih bi se moglo sklepati, da je banka plačila vstavila, — je c. kr. najvišji sodnijski dvor revizijskemu rekurzu ugodil in odstranivši nadsodnijsko razsodbo od 31. decembra 1879, št. 14210 potrdil zavračajoči odlok c. kr. deželne sodnije v Ljubljani od 7. decembra 1879, št. 9534.

K §. 83. kazenskega zakona.

Dné 27. marca 1880, so v gostilni Jurija Ravnikarja na Čateži pijančevali fantje A. Z., Fr. V., J. V., J. G. in J. N. Ravno v tistej gostilni je pil tudi A. M. Le-ta je bil od onih hipoma napaden tako, da jim je komaj ušel ter se rešil v sosednjo gostilno Antona Urbančiča. Napadniki pa so mu sledili tudi v to gostilno. Ondi se jim je pridružil še J. N., ki je do tedaj spodaj v veži popival. Oborožili so se potem z noži in kamni, ter hrumeli po stopnicah navzgor v prvo nadstropje, kjer so vedeli, da pijejo F. M. in F. K. in že omenjeni A. M.

F. M. je bil takoj, ko je hrup začul, vrata pri sobi zapahnil, ali napadniki so jih s silo vlomili, ter se sprijeli z F. M—om in F. K—om; A. M. pa se je koj v pričetku odtegnil, ter srečno ušel. F. M. in F. K. pa sta bila dobro tepena.

C. kr. okrožna sodnija v Rudolfovem je potem z razsodbo od 10. julija 1880, št. 3554, kot pravico spoznala: 1. A. Z., 2. J. N., 3. Fr. V., 4. J. V., 5. J. G. in 6. J. N. so krivi, in sicer: pod 1., 3., 4., 5. in 6. omenjeni hudodelstva javnega nasilstva po §. 83. kaz. zak.; vsi zatoženi pa hudodelstva težke telesne poškodbe po §. 157. kaz. zak.; in pod št. 1., 3., 4., 5. in 6. imenovani še tudi prestopka proti telesnej varnosti po §. 431. kaz. zak.

Pod št. 2. imenovani J. N. oprostil se je obtožbe zavoljo hudodelstva javnega nasilstva po §. 83. kaz. zak. in tudi obtožbe zavoljo prestopka proti telesnej varnosti po §. 431. kaz. zak.

Razlogi:

Sodnijskemu dvoru se je v smislu §. 258. kaz. proc. reda dokazalo, da so 29. marca 1880 v gostilni Jurija Ravnikarja na Čateži fantje A. Z., F. V., J. V., J. G. in J. N.; v sosednjem gostilni Antona Urbančiča na Čateži pa fantje F. M., A. M. in F. K. pijančevali.

Dokazalo se je, da so pili zadnji trije v prvem nadstropji, J. N. pa da je pil v veži, ter se potem napadnikom pridružil in z njimi sodelaval. Vse to so obdolženi sami obstali, potrdili pa so tudi poškodovani in priči M. O. in M. G. Poškodovani A. M. in tudi obtoženi sami so potrdili, da je bil A. M. v Ravnikarjevej gostilni napaden, in da so ga napadniki po tleh okrog vlačili, katero dejanje pa ni napravilo vidnega in z nasledki zvezanega poškodovanja. V tem dejanji vidi se prestopok proti telesnej varnosti po §. 431. kaz. zak.; tega prestopka se spoznajo krivi vsi obtoženi razen J. N—a, ki se tega napada, kakor dokazano, ni udeležil. J. N. moral se je torej po §. 359. kaz. proc. reda za nedolžnega izreči.

Iz Ravnikarjeve gostilne podali so se obtoženi v gostilno Antona Urbančiča, kjer se jim je takoj pridružil J. N., ki je ondi pil. Združeni so potem hrumeli v prvo nadstropje navzgor, ter so ondi po F. M—u zapahane vrata z naskokom vlomili in se sprijeli z F. M—om in F. K—jem. A. M. ki se je bil tu sem rešil, pa je srečno ušel.

Poškodovani in tudi priči M. O. in M. G. so potrdili, da so obtoženi F. M—a in F. K—ja z noži in kamni napadli in poškodovali.

Kdor se oborožen v hišo kacega družega vsili, ter ondi s silo postopa, izvrši hudodelstvo javnega nasilstva. (4. slučaj §. 83. kaz. zak.)

F. M. steknil je pri tem napadu dve lahki rani in pa tudi v dispozitivnem delu popisano težko telesno poškodbo. Ker se ni moglo dokazati, kdo da je to težko telesno poškodbo prouzročil, vidi se v tem dejanji zločin težke telesne poškodbe po §. 157. kaz. zak.

Gledé na to, da je J. N. že v hiši bil, in da je z napadniki samo po stopnicah navzgor udaril, moral se je oprostiti obtožbe zavoljo zločinstva javnega nasilstva. (§. 259, št. 3., kaz. proc. reda.)

(Potem naštevajo razlogi še momente, po katerih se je morala kazen odmeriti.)

Proti tej razsodbi vložili so obsojenci A. Z., J. N., J. G., J. N., F. V. in J. V. pritožbo ničnosti, katero pa je kasacijski dvor pod predsedništvom dr. pl. Stremayerja v seji dné 30. decembra 1880 po zaslišanji referenta dvornega svétnika Napreta in in generalnega advokata Cramerja odbil.

Razlogi:

Pritožba ničnosti se je v tistem delu, v katerem se je pobijala obsodba zavoljo zločinstva težke telesne poškodbe po §. 157. kaz. zak. in zavoljo prestopka proti telesnej varnosti po §. 431. že po tukajšnjem sklepu od 29. septembra 1880, št. 11083, v smislu §. 1., odst. 2., zakona od 31. decembra 1877, št. 3., drž. zak. ex 1878 odbila. Pritožba ničnosti pride tedaj v poštev samo še v tistem delu, ki se obrača proti obsodbi zavoljo hudodelstva javnega nasilstva po §. 83. kaz. zak., tako da se tudi na J. N—a, ki je bil od tega zločinstva oproščen, ozir več jemati ne more.

Pritožba ničnosti opira se v tem oziru na §. 281, št. 10, kaz. proc. reda, ter se obrača proti po prvem sodniku izgovorjenemu dejanstvu; a dokazati ne more pravne zmote na strani prvega sodišča.

Trditev pritožnikov, da v tem slučaju ni dejanstva zločina po §. 83. kaz. zak., ker se niso zbrali z namenom, da bi potem udarili v zaprt lokal, in ker niso v gostilno Antona Urbančiča niti s

silo vlomili, niti z orožjem vsilili se, ni opravičena, ker je dokazano, da so obtoženi razen J. N—a, ki se jim je še le pozneje pridružil, zbrali se v gostilni Jurija Ravnikarja, ter se potem skupno podali v gostilno Antona Urbančiča, da so tam po stopnicah navzgor planili v prvo nadstropje, zapahane duri z naskokom vlomili, ter z noži in kamni napadli F. M—a in F. K—ja.

Okoliščina, da vrat ni gostilničar Anton Urbančič sam zapahal, temveč, da so to storili gostovi, ne odločuje kvalifikacije izvršenega čina.

Ugovor, da otepena in poškodovana M. in K. nista bila „domača“, temveč samo pivca v gostilni, se ne more opravičiti na podlagi zakona.

Zakon namerava brez dvombe braniti hišni mir, tako da se imajo v smislu §. 83. kaz. zak. „domačinom“ prištevati vsi tisti, katerim naj je bramba hišne pravice v korist. Da so pa to tudi pivci v gostilni, se dvomiti ne da.

Pritožba ničnosti morala se je torej kot na vse strani neopravičena, popolnem zavrniti.

O pristojnosti kazenskega sodnika.

Dne 19. oktobra 1880, je državno pravdnštvo v Ljubljani konfisciralo tednik „Laibacher Wochenblatt“, kateri se tiska v Gradci, a izdaje v Ljubljani.

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani je s sklepom od 20. oktobra 1880 leta, št. 9244, izrekla:

Po c. kr. državnem pravdnštvu v Ljubljani dne 19. oktobra t. l., št. 5041, predlagana potrditev konfiskacije 9. številke časopisa „Laibacher Wochenblatt“ se zavoljo nepristojnosti izreči ne more. —

Razlogi:

Po jasnih besedah §. 51. kaz. proc. reda pristoji kazenska sodba redoma tistej sodniji, v katere okrožji se je izvršilo kaznjivo dejanje, in to tudi tedaj, če se je k zločinstvu potrebni vspeh (v tem slučaju nahujskanje k sovraštvu in zaničevanju do deželnega načelnika Winklerja v Ljubljani) dosegel v kakem drugem kraji.

Ravno tako določuje §. 485. kaz. proc. reda gledé kazenske obravnave v tiskovnih zadevah, da je tisti sodnijski dvor prve